Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

libro machabeorum qui eleazarus sua mo
le obtulit / hec est ficona illa mysticomachia
prudentia que una de virtutibus metfe
cit petrus blesensis epla xi
superbia Cum detestabilis sit vbique su
perbia detestabilior est in professione hu
militatis. quid enim tubicio in ferro. quid
in veste tunica. quid fel in lacte. quid venenum
in melle hoc est superbia i habitu monachi
putatis in susceptione mitre sandaliorum
et cumuli vestium monasterii dignitatem
plurimum promouisse In hys tamen nichil
video nisi obedientie malum se mihi odio
habere et elacionis et superbie ventum pe
trus blesensis epla xc
superbia nacione celestis est semper i
altius mitti vt gravius cadat / vbi enim aut
i claustris monachorum et sequaces suos
invenit primus filius superbie ille lucifer
primo potius tenebrifer qui sibi sedem de
stinabat i lateribus aquilonis atque ibi
similitudinem altissimi vsurpabat vbi est
in quo laborantes miser qui iam sedet
et quiescere disponebat. omnes alii mi
nistrabant i ministerium devoti et humiles ad
imperium creatoris milia milium assistebat
ei et decies centena milia ministrabant ei
Ille autem eligebat sibi sedem antecedere labo
rare et ponam meam sedem meam i aqui
lone et ero similis altissimo Appetit equalitatem
altissimi meruitque quod suum erat perdere
dum rapuit alienum Solus filius non rapi
nam arbitratus est esse se equalem deo
cui ex natura convenit sedere non sub pedi
bus sed a dextris patris ergo filius su
perbie et kathedra pestilencie sub ultrice
auferat ei stola iocunditatis qua ipsum
manus creatoris induerunt spoliatus quoque
gratuitatis detru
datur in exteriores tenebras et in ignis arde
les flammas quibus et illa deputati sunt pu
niuntur qui i superbia et abusione detractant
obedienciam platorum perble epla xc
superbia sancta vero est et bono accepta
elacio contra malicias superbie duricias ho
nores atque principum familiaritates pro
iusticia gtempnere Nobilis superbia est No
bilissima vero si pro confusione contempnatur
in confusibilitate propter xpm qui sic apostolis
suis ubi proposito sibi gaudio sustinuit crucem
omni confusione contempta spiritus et apostolis
vnis a domino dictum est fortitudinem
tenuit comedetis et i gloriam superbie
tis Sapia etiam i libro sui nominis dicit
Aput me sit opes divicie superbe et gloria
petrus blesensis epla xxxb Al' xxxiii et
incipit i nigro Cum me confes
superbia Defende et tu et humilia te
si vis a preco mundari propter ea pro tui dicit
Memoriter tu de tiri iordanis et hermonii
a monte modico mons quidem
modicus est sub superbia huius vite tam
breuis tam insere tam mobile et vn
superbiat tiri et omnis Vermis serpens
reptrans i palude lamiculus. cadaver
putreduz luteus vermibus scatens et vi
le morticinium. leua manus tua i su
perbias eorum deus et confringe cornua
peccatorum / iuliet in puluere anima
nostra vt cum lamentatore ypha ponam
in puluere os nostrum si forte sit spes. si
forte conuertat et ignoscat deus. aut
sedim multitudinem ire sue non queat
/ vertendum quippe est incedere i mang
dei viventis / gmis enim sicut ensis est
in fiorore suo et ardebit vsque ad minis
nouissima petrus blesensis i quadri epla
que incipit i nigro locutus est dominus
ad moysen ꝛc Vide adulator caro ela
tio extinere ocium pentela
Superbire vide superbia
Superbus vide elatio mores persecutor
Superfluus vide vacuum
Suppellectilis vide fides
Supplicare vide fides preces
supplicium Sepe legimus illustres vi
robau tentiuos. senes elegantes pu
eros. et etia virgines delicatas per pu
flagella ignes gladios et bestias et ce
tera supplicorum genera pertulisse. illi
per iusticia torqbantur ego pro mea in
quitate petrus blesensis epla xxxi
supplicium Quia lugubre erit videre
et pdere deum atque an sui saluatoris pre
conspectu vbi tuc erunt animosities et
delicie tue de quibus pla remanet tor
dacio tui accusiuez et obligato i tur
mentis tota homis miseri subsumta de
vorabitur in extiguibilibus flammis nec
erit supplicio modus vel mensuratio
sine finis. ibi semper morietur. morbis mo
riet. nec deficietur deficiet nec dampnata
hominis condicio i doloribus matiam et mo
tibus eterne pabulum inducet petrus blesen